

quia nullum penitus capiunt alimentum: & qui vitiose vescuntur, quia quod assum-
 pserint, perfrui nequeunt. 6 Quam ob-
 rem cum vitia bilis per ætatem contra-
 hi debeant, morbi acuti, qui certè ex bili
 consistunt, per hyemem potius virgæ?
 An quia febribus illi comitati, acuti pro-
 pterea sunt, quia violenti: violentia quibus
 contra naturam est. Locis enim quibus-
 dam in corpore humefcentibus feruens
 oritur inflammatio, quæ cum non nisi ca-
 loris exuperantia sit, febres utique accen-
 dere potest. Æstiuo igitur tempore arida,
 calidâque vitia male homines habent,
 hyberno autem humida, calidâque: pro-
 inde acuta: celeriter nanque intereunt,
 cum propter humoris supercrefcentis ab-
 undantiam concoqui nequeant. 7 Cur
 morbus pestilens solus ex omnibus vitiiis
 præcipuè afficiat eos, qui ad laborantes eo
 morbo propè accesserint? An quòd is so-
 lus omnium morborum communis om-
 nibus hominibus est. Itaque pestem facile
 omnibus infert, qui scilicet depravato
 iam habitu sunt. Fit enim, vt morbo cu-
 bantis veluti quodam fomite succedente,
 vitium illud protinus exulter, concipia-
 tûrque in aliis. 8 Cur si venti Septen-
 trionales hyemem occuparunt, ver autem
 Austros, pluviâque exhibuit, æstas proxima
 grauis tam febribus, quam lippitudi-
 nibus insequi solet? An quòd æstas cor-
 pora nostra multum humoris alieni con-
 tinentia excipit, & terra madet, & habitan-
 di locus perhumidus est, talisque reddi-
 tur, qualis qui grauis perpetuò constat.
 Primum itaque lippitudines subeunt,
 cum excrementa humoris in capite deli-
 quere incipiunt, dein febres. Ita enim in-
 telligendum est, vt res eadem & calidif-
 sima, & frigidissima reddi possit. ceu aqua,
 vel lapis: feruet etenim illa, vrit hic vehe-
 mentius. Fit igitur vt aer suæ crassitudinis
 causa calorem pleniorem suscipiens ex-
 ardescat, & corpora pari ratione, anxietate,
 æstûque vexentur: æstus verò in corpore,
 febris in oculis lippitudo est. Denique
 mutatio quæque calida corpus peruertit,
 cum scilicet cælo adhuc madente, æstas
 protinus sicca, & calida occupauit, vitium
 etiam augetur, si pluuia ætate accessit. Ita
 enim vis Solis materiam late obtinet, quâ
 feruescere tum in corporibus, tum in ter-
 ra, tum etiam in aere faciat, qua de causa
 febres oriuntur, & lippitudines. 9 Cur
 si hyems Austripa, & pluuiosa fuit, ver
 autem siccum, & Aquilonium est, cor-
 pora tam verè, quam ætate morbi exer-

A δια τὸ μὴ ὅλως λαμβάνειν τροφῶν· οἱ δὲ κί-
 δηλιῶντες, δια τὸ μὴ εἶναι ἀπολαύειν ἢς ἀπο-
 λαμβάνουσι τροφῆς. 5 Δια τί τῆς ἀπὸ χολ-
 ῆς νοσημάτων ἐν τῷ θερέτι (πυρετικοῖσι γὰρ
 μέλλουσιν ἐν τῷ θερέτι) τὰ ὄξέα ἀπὸ χολῆς ὄν-
 τα, ἐν τῷ χειμῶνι γίνεται μέλλον; [ἢ] διότι
 μὲν πυρετὸς ὄντα, ὄξέα ὄντι, δια τὸ βίαια εἶναι;
 ἢ δὲ βία, παρὰ φύσιν. ὕγρανον μῦθον γὰρ π-
 νων τόπων, θερμὴ φλεγμασία γίνεται· ἢ δὲ
 θερμότητα, ἐκβολὴ θερμότητος οὕτως, ποιεῖ
 τοὺς πυρετοὺς. ἐν αὐτῷ αὖ τῷ θερέτι, ξηρὰ καὶ
 θερμὰ εἰσι [αἰ] νόστοι· ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, ὑ-
 γρὰ καὶ θερμὰ· διὸ ὄξεια. ταχέως γὰρ αἰμα-
 ερῶσιν οὐ γὰρ θέλει πεπεσθαι δια τὸ πλήθος
 τῆς ἀερίτητος. 7 Δια τί ποτε ὁ λοιμὸς
 μόνῃ τῆς νόσου μέλλουσιν τοὺς πλησιάζοντας
 τοῖς θεραπειουμένοις προσεναπιμπλησιν; ἢ
 C ὅτι μόνῃ τῆς νόσου κοινὴ ὄξιν ἀπασιν. ὥστε
 δια τὴν πᾶσιν ὄπιφέρει τὸν λοιμὸν, ὅσοι
 φαύλας ἔχοντες προσπαύχουσι. καὶ γὰρ διὰ
 τὸ ὑπεκκεῖναι τῆς νόσου τῆς παρὰ τῆς θε-
 ραπειουμένην γνομένην, ταχέως ὑπὸ τῆς ἀερί-
 τητος ἀλλισκονται. ἢ Διὰ τί τῶ χειμῶνι
 βορείου γνομένην, ἔσθαι τὸ ἔαρ ἐπομβρῶν γῆ-
 νου καὶ νότον, τὸ θερος νοτιάδες γίνεται πυ-
 ρετικῆ καὶ ὀφθαλμίας; ἢ ὅτι τὰ τῶ σώματα
 D ἐκ δέχεται τὸ θερος, πολλὰ ἔχοντα ἀλλοπεῖαν
 ὑγρότητα· καὶ ἢ γῆ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ αἰοικῶ-
 σι, γίνεται ἐφύδρος, καὶ τοιοῦτος αἰοὶ λέγονται
 οἱ αἰοὶ νοτιάδες τόποις παρὰ τὸν αὐτοῦ ὀφ-
 θαλμίας γίνονται, τικτοῦς τῆς ἀερίτητος κα-
 φαλλῶ ἀερίτητος· ἔπειτα πυρετοὶ. Δεῖ γὰρ
 νοῦσαι, ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ θερμότητα γίνεται,
 καὶ ψυχρότητα· οἷον, ὕδωρ καὶ λίθος, ὁ αὐτὸς
 E ζεεῖ, τὸ δὲ καίει μέλλον. ἐν τῷ αὐτῷ ἀέρι πύγνι
 γίνεται, θερμότητα τοῦ αἵματος δια πάχος·
 καὶ ἐν τοῖς σώμασιν οὕτως πύγνι καὶ καύ-
 ματα (τὸ δὲ ἐν τοῖς σώμασιν καύματα, πυρετὸς
 ὄντι) ἐν δὲ ὀφθαλμοῖς, ὀφθαλμίας. ὅπως δὲ
 καὶ μεταβολὴ ἰσχυρὰ οὕσα, τὰ σώματα
 φθείρει, ὅταν τῶ αἵματι ὑγρὸς ὄντος, ὀφθαλ-
 μιᾶ λαμβάνῃ τὸ θερος, θερμὸν ὄν καὶ ξηρὸν.
 F ἴτι δὲ χαλεπότερον, ἔσθαι καὶ τὸ θερος ἐπομ-
 βρῶν γῆνται, ἔχει γὰρ ὁ ἥλιος ὑλῆν, καὶ ποιῆ-
 σαι ζεεῖν, καὶ ἐν τοῖς σώμασιν καὶ ἐν τῇ γῆ καὶ
 αἵματι· διὸ γίνονται πυρετοὶ καὶ ὀφθαλμίας.
 9 Δια τί ἔσθαι ὁ χειμῶν νόσος γῆνται καὶ
 ἐπομβρῶν; τὸ δὲ ἔαρ αὐχμηρὸν καὶ βορείον,
 40 πῶς δὲ